

دعای علقمه: سائت مینویسم

بسم الله الرحمن الرحيم

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ يَا كَاشِفَ كُرْبِ الْمَكْرُوبِينَ
يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ

ای خدا ای خدا ای خدا ای مستجاب کننده دعای بیچارگان و ای برطرف
کن غم و اندوه پریشان خاطران ای دادرس دادخواهان

يَا صَرِيحَ الْمُسْتَضْرِحِينَ (و) يَا مَنْ هُوَ أَقْرَبُ إِلَيَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ

و ای فریادرس فریادخواهان و ای آنکه تو از رگ من به من نزدیکتری

(و) يَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَ قَلْبِهِ (و) يَا مَنْ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى وَ بِالْأَفْقِ
الْمُبِينِ

ای آنکه بین شخص و قلب او حایل می شوی ای آنکه ذاتت در منظره
بلند است و وجودت در افق روشن است

(و) يَا مَنْ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى (و) يَا مَنْ يَعْلَمُ خَائِنَةَ
الْأَعْيُنِ وَ مَا تُخْفِي الصُّدُورُ

ای آنکه او منحصرًا بخشاینده و مهربان و بر عرش مستقر است ای آنکه
نظر چشم آنان که به خیانت نگرند و آنچه در دلها پنهان دارند همه را
می دانی

(و) يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ خَافِيَةٌ يَا مَنْ لَا تَشْتَبِهُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ

ای آنکه هیچ امر مستور و سر مخفی بر تو پنهان نیست ای آنکه اصوات
بر تو مشتبه نخواهد شد

(و) يَا مَنْ لَا تُغْلِطُهُ (تُغْلِطُهُ) الْحَاجَاتُ (و) يَا مَنْ لَا يُبْرِمُهُ إِلَّا الْحَاحُ الْمُلِحِّينَ

و حاجات تو را به اشتباه نيفکند و ای کسی که الحاح و التماس تو را رنج و ملال ندهد

يَا مُدْرِكَ كُلِّ قَوْتٍ (و) يَا جَامِعَ كُلِّ شَمْلٍ (و) يَا بَارِيَّ النَّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ

ای مدرک هر چه فوت شود و ای جمع آورنده هر چه در جهان متفرق و پريشان شود ای برانگیزنده جانها پس از موت

يَا مَنْ هُوَ كُلَّ يَوْمٍ فِي شَأْنِ يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ يَا مَنْفَسَ الْكُرْبَاتِ يَا مُعْطِيَ السُّؤْلَاتِ

ای آنکه تو را در هر روز شأن خاصی است ای برآورنده حاجات ای برطرف ساز غم و رنجها ای عطا بخش سؤالات

يَا وَلِيَّ الرَّغَبَاتِ يَا كَافِيَ الْمُهِمَّاتِ

ای مالک رغبت و اشتیاقات ای کفایت کننده مهمات خلائق

يَا مَنْ يَكْفِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَ لَا يَكْفِي مِنْهُ شَيْءٌ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ

ای کسی که تو به تنهایی کفایت از همه می کنی و هیچ چیز در آسمان و زمین از تو کفایت نمی کند

أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ خَاتِمِ النَّبِيِّينَ وَ عَلِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ بِحَقِّ فَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَ بِحَقِّ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ

از تو درخواست می کنم به حق محمد خاتم پیغمبران و به حق علی
امیر اهل ایمان و به حق فاطمه دخت پیغمبرت و به حق حسن و
حسین

فَإِنِّي بِهِمْ أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ فِي مَقَامِي هَذَا وَ بِهِمْ أَتَوَسَّلُ وَ بِهِمْ أَتَشَفَّعُ إِلَيْكَ
که من بوسیله آن بزرگواران به درگاه حضرتت رو آورده ام در این مقام و
به آنها توسل جسته و آنان را به درگاهت شفیع می آورم

وَ بِحَقِّهِمْ أَسْأَلُكَ وَ أَفْسِمُ وَ أَعِزُّمُ عَلَيْكَ وَ بِالشَّأْنِ الَّذِي لَهُمْ عِنْدَكَ وَ
بِالْقَدْرِ الَّذِي لَهُمْ عِنْدَكَ

و به حق آن پاکان از تو مسئلت می کنم و قسم و سوگند به جد یاد
می کنم بر تو و به شأن و مقامی که آن بزرگواران را نزد توست و به قدر
و منزلتشان نزد تو

وَ بِالَّذِي فَضَّلْتَهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ وَ بِاسْمِكَ الَّذِي جَعَلْتَهُ عِنْدَهُمْ وَ بِهِ
خَصَّصْتَهُمْ دُونَ الْعَالَمِينَ

و به آن سر حقیقتی که موجب افضلیت آنها برعالمیان گردید و به آن
اسم خاصی که تو نزد آنها قرار دادی از همه خلق به آنها اختصاص
دادی

وَ بِهِ أَبْنَتَهُمْ وَ أَبْنَتَ فَضْلَهُمْ مِنْ فَضْلِ الْعَالَمِينَ حَتَّى فَاقَ فَضْلُهُمْ فَضْلَ
الْعَالَمِينَ جَمِيعاً

تا آنکه فضل و کمال آنان برتر از تمام عالمیان گردید

أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَكْشِفَ عَنِّي غَمِّي وَ
هَمِّي وَكَرْبِي

(به این امور تو را قسم می دهم) و از تو درخواست می کنم که درود
فرستی بر محمد و آل محمد و هم و غم و رنج مرا برطرف سازی

وَ تَكْفِينِي الْمُهَمَّ مِنْ أُمُورِي وَ تَقْضِي عَنِّي دِينِي
و مهمات امورم را کفایت فرمایی و دینم را ادا سازی

وَ تُجِيرَنِي مِنَ الْفَقْرِ وَ تُجِيرَنِي مِنَ الْفَقَاةِ وَ تُغْنِينِي عَنِ الْمَسْأَلَةِ إِلَى
الْمَخْلُوقِينَ

و از فقر و مسکنتم نجات دهی و مرا از سؤال از خلق به لطف و کرمت
بی نیاز گردانی

وَ تَكْفِينِي هَمَّ مَنْ أَخَافُ هَمَّهُ وَ عُسْرَ مَنْ أَخَافُ عُسْرَهُ وَ حُزُونََ مَنْ
أَخَافُ حُزُونَتَهُ

و مرا کفایت کنی از هر هم و غمی که از آن می ترسم و از هر مشکل
و خشونت هر که خایفم

وَ شَرَّ مَنْ (مَا) أَخَافُ شَرَّهُ وَ مَكْرَ مَنْ أَخَافُ مَكْرَهُ وَ بَغْيَ مَنْ أَخَافُ بَغْيَهُ
و از هر شر اشرازی که ترسانم و از مکر و ظلم و جور کسانی که
خوفناکم

وَ جَوْرَ مَنْ أَخَافُ جَوْرَهُ وَ سُلْطَانَ مَنْ أَخَافُ سُلْطَانَهُ وَ كَيْدَ مَنْ أَخَافُ كَيْدَهُ
و از تسلط و خدعه و کید و اقتدار کسانی که از آنها خائفم بر خود

وَ مَقْدَرَةً مِّنْ أَخَافُ (بِلَاءٍ) مَقْدَرَتَهُ عَلَيَّ وَ تَرُدُّ عَنِّي كَيْدَ الْكَيْدَةِ وَ مَكْرَ
الْمَكْرَةِ

از همه مرا حفظ و کفایت فرمائی و کید و خدعه حیلت گران و مکر
مکاران را از من بگردانی

اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَنِي فَأَرِدْهُ وَ مَنْ كَادَنِي فَكِدْهُ

پروردگارا هر کس با من اراده شری دارد شرش را به خود او برگردان

وَ اصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُ وَ مَكْرَهُ وَ بَأْسَهُ وَ أَمَانِيَّهِ وَ اَمْنَعُهُ عَنِّي كَيْفَ شِئْتَ وَ
أَنَّى شِئْتَ

و هر که با من قصد خدعه و فریب دارد آرزو و فریب و آسیب او را از من
برطرف ساز و به هر طریق و به هرگاه می خواهی آزارش را از من منع
فرما

اللَّهُمَّ اشْغَلْهُ عَنِّي بِفَقْرٍ لَّا تَجْبُرُهُ وَ بِبِلَاءٍ لَّا تَسْتُرُهُ وَ بِفَاقَةٍ لَّا تَسُدُّهَا

پروردگارا تو از فکر آزار من او را به فقر و مسکنت و بلا و مصیبت دایمی
که برطرف ابد از او نگردانی

وَ بِسُقْمٍ لَّا تُعَافِيهِ وَ دُلٍّ لَّا تُعِزُّهُ وَ بِمَسْكَنَةٍ لَّا تَجْبُرُهَا

و به دردی که عافیت نبخشی مشغولش گردان و به ذلت ابدی و فقر و
مسکنت همیشگی که هیچ جبران نکنی گرفتار ساز

اللَّهُمَّ اضْرِبْ بِالذُّلِّ نَصَبَ عَيْنِيهِ وَ ادْخُلْ عَلَيْهِ الْفَقْرَ فِي مَنْزِلِهِ وَ الْعِلَّةَ وَ
السُّقْمَ فِي بَدَنِهِ

پروردگارا ذلت نفس را نصب العین او گردان و فقر و احتیاج را به منزل او
داخل ساز و درد و مرض را به بدن او جای ده

حَتَّى تَشْغَلَهُ عَنِّي بِشُغْلٍ شَاغِلٍ لَا فَرَاغَ لَهُ وَ أَنْسِيهِ ذِكْرِي كَمَا أَنْسَيْتَهُ
ذِكْرَكَ

تا او را از من همیشه مشغول درد و الم و فقر خودش گردانی و مرا از
یاد او ببر چنانکه یاد خود را از خاطرش بردی

وَ خُذْ عَنِّي بِسَمْعِهِ وَ بَصَرِهِ وَ لِسَانِهِ وَ يَدِهِ وَ رِجْلِهِ وَ قَلْبِهِ وَ جَمِيعِ جَوَارِحِهِ
وَ آن دشمن مرا تو به کرمت گوش و چشم و زبان و دست و پا و قلب و
جمیع اعضایش را از آزار و اذیت به من منع فرما

وَ ادْخُلْ عَلَيْهِ فِي جَمِيعِ ذَلِكَ السُّقْمَ وَ لَا تَشْفِهِ حَتَّى تَجْعَلَ ذَلِكَ لَهُ
شُغْلًا شَاغِلًا بِهِ عَنِّي وَ عَن ذِكْرِي

و دردی به تمام این اعضاء و جوارحش مسلط فرما که ابدًا شفا
نبخشی تا از من مشغول شود و یاد من از خاطرش برود

وَ اكْفِنِي يَا كَافِي مَا لَا يَكْفِي سِوَاكَ فَإِنَّكَ الْكَافِي لَا كَافِيَ سِوَاكَ وَ مُفَرِّجٌ
لَا مُفَرِّجَ سِوَاكَ

و مهمات مرا کفایت فرما ای کافی مهماتی که غیر تو احدی آن مهمات
را کفایت نتواند کرد که همانا تویی کفایت کننده در عالم و جز تو کفایت
کننده‌ای نیست و فرج و گشایش امور منحصر به توست و غیر تو نیست

وَمُغِيثٌ لَّا مُغِيثَ سِوَاكَ وَجَارٌ لَّا جَارَ سِوَاكَ

و فریادرس خلق تویی و غیر تو نیست و پناه بیچارگان تویی و غیر تو نیست

خَابَ مَنْ كَانَ جَارُهُ سِوَاكَ وَ مُغِيثُهُ سِوَاكَ وَ مَفْزَعُهُ إِلَى سِوَاكَ

هر کس به جوار غیر تو پناه برد و فریادرسی جز تو طلبد و زاری به درگاه غیر تو کرد

وَ مَهْرَبُهُ (إِلَى سِوَاكَ) وَ مَلْجَأُهُ إِلَى غَيْرِكَ (سِوَاكَ) وَ مَنْجَاهُ مِنْ مَخْلُوقٍ غَيْرِكَ

و ملجأ و پناهی غیر تو جست و نجات بخشی ماسوای تو از مخلوق طلب کرد محروم و ناامید گشت

فَأَنْتَ ثِقَتِي وَ رَجَائِي وَ مَفْزَعِي وَ مَهْرَبِي وَ مَلْجَأِي وَ مَنْجَايَ

پس تویی ای خدا اعتماد و امید من و محل زاری و پناه و ملجأ و نجات بخش من

فَبِكَ أَسْتَفْتِحُ وَ بِكَ أَسْتَنْجِحُ وَ بِمُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ وَ أَتَوَسَّلُ وَ أَتَشْفَعُ

که به لطف تو گشایش و فیروزی می طلبم و بوسیله محمد و آل محمد (ص) بدرگاه تو روی می آورم و توسل و شفاعت می جویم

فَأَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهَ يَا اللَّهَ فَلَكَ الْحَمْدُ وَ لَكَ الشُّكْرُ وَ إِلَيْكَ الْمُشْتَكَى وَ أَنْتَ الْمُسْتَعَانُ

پس از تو منحصرا درخواست می‌کنم ای خدا ای خدا ای خدا و تو را
شکر و ستایش می‌کنم و به درگاه تو به شکوه و ناله و زاری می‌آیم و
از تو یار و یاور می‌طلبم

فَأَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ
مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

باز از تو تنها مسئلت می‌کنم ای خدا ای خدا ای خدا به حق محمد و
آل محمد که درود فرستی بر محمد و آل اطهارش

وَ أَنْ تَكْشِفَ عَنِّي غَمِّي وَ هَمِّي وَ كَرْبِي فِي مَقَامِي هَذَا

و از من هم و غم و رنج و پریشانیم را برطرف سازی در همین جا که
اقامت دارم

كَمَا كَشَفْتَ عَن نَبِيِّكَ هَمَّهُ وَ غَمَّهُ وَ كَرْبَهُ وَ كَفَيْتَهُ هَوْلَ عَدُوِّهِ

چنانکه هم و غم و رنج پیغمبرت را هم تو برطرف فرمودی و از هول و
هراس دشمنش کفایت کردی

فَاكْشِفْ عَنِّي كَمَا كَشَفْتَ عَنْهُ وَ فَرِّجْ عَنِّي كَمَا فَرَّجْتَ عَنْهُ وَ اكْفِنِي كَمَا
كَفَيْتَهُ

پس از من برطرف ساز چنانکه از آن حضرت برطرف ساختی و به من
فرج و گشایش بخش چنانکه به او بخشیدی و امورم کفایت فرما
چنانکه از او کفایت فرمودی

(وَ اصْرِفْ عَنِّي) هَوْلَ مَا أَخَافُ هَوْلَهُ وَ مَثُونَةَ مَا أَخَافُ مَثُونَتَهُ

و هر چه از آن هراسانم تو برطرف گردان و از من آنچه که از مشقت و زحمتش ترسانم

وَ هَمَّ مَا أَخَافُ هَمَّهُ بِلَا مَثُونَةٍ عَلَيَّ نَفْسِي مِنْ ذَلِكَ

و آنچه از او اندوهناک و پریشان خاطرم بدون تحمل مشقت من تو از من کفایت فرما

وَ اصْرِفْنِي بِقَضَاءِ حَوَائِجِي وَ كِفَايَةِ مَا أَهَمَّنِي هَمُّهُ مِنْ أَمْرِ آخِرَتِي وَ دُنْيَايَ

و مرا برآورده حاجت از اینجا بازگردان و مهمات امور دنیا و آخرتم را کفایت فرما

يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ (وَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ) عَلَيْكَ (عَلَيْكُمَا) مِنِّي سَلَامُ اللَّهِ أَبَدًا (مَا بَقِيَتْ) وَ بَقِيَ اللَّيْلُ وَ النَّهَارُ

ای امیر المؤمنین و ای ابا عبد الله الحسین سلام و تحیت خدا از من بر تو باد همیشه تا من باقیم و تا لیل و نهار باقی است

وَ لَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِكُمَا وَ لَا فَرَّقَ اللَّهُ بَيْنِي وَ بَيْنَكُمَا

و خدا این زیارت مرا آخر عهد من در زیارت شما قرار ندهد و هرگز میان من و شما خدا جدایی نیفکند

اللَّهُمَّ أَحْيِنِي حَيَاةَ مُحَمَّدٍ وَ ذُرِّيَّتِهِ وَ أَمْتِنِي مَمَاتِهِمْ وَ تَوَقَّئِي عَلَى مِلَّتِهِمْ

پروردگارا مرا به طریق حیوة محمد و آل محمد زنده بدار و به طریق آنان بمیران و بر ملت و شریعتشان قبض روحم فرما

وَ احْشُرْنِي فِي زُمْرَتِهِمْ وَ لَا تُفَرِّقْ بَيْنِي وَ بَيْنَهُمْ طَرْفَةَ عَيْنٍ اَبَدًا فِي
الدُّنْيَا وَ الْاٰخِرَةِ

و در زمره آن بزرگواران محشورم گردان و طرفة العینی تا ابد در دنیا و
آخرت میان من و آنها جدایی میفکن

يَا اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اَتَيْتُكُمْ زَائِرًا وَ مُتَوَسِّلًا اِلَى اللّٰهِ رَبِّي وَ
رَبِّكُمْ

ای امیر المؤمنین و ای ابا عبد الله من آمدم به زیارت شما و برای توسل
بسوی خدا پروردگار من و شما

وَ مُتَوَجِّهًا اِلَيْهِ بِكُمْ وَ مُسْتَشْفِعًا (بِكُمْ) اِلَى اللّٰهِ (تَعَالَى) فِي حَاجَتِي
هَذِهِ

و برای توجه به درگاه او بوسیله شما و به شفاعت شما و به شفاعت
شما بسوی خدا برای برآمدن حاجتم

فَاشْفَعَا لِيْ فَاِنَّ لَكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ وَ الْجَاهَ الْوَجِيْهَ وَ الْمَنْزِلَ
الرَّفِيْعَ وَ الْوَسِيْلَةَ

پس برای من به درگاه خدا شفاعت کنید که شما را نزد خدا مقام بلند
محمود و آبرومندی رتبه و منزلت رفیع است و وسیله خدایید

اِنِّيْ اَنْقَلِبُ عَنْكُمْ مُنْتَظِرًا لِتَنْجِزِ الْحَاجَةِ وَ قَضَائِهَا وَ نَجَاحِهَا مِنَ اللّٰهِ
بِشَفَاعَتِكُمْ لِيْ اِلَى اللّٰهِ فِيْ ذٰلِكَ فَلَا اُخِيْبُ

حالياً من از زیارت شما باز می‌گردم و منتظر برآمدن قطعی حاجتم و روا شدن آن از لطف خدا بواسطه شفاعت شما به درگاه حق در این حاجت هستم پس ای خدا ناامید نشوم

وَلَا يَكُونُ مُنْقَلَبِي مُنْقَلَبًا خَائِبًا خَاسِرًا بَلْ يَكُونُ مُنْقَلَبِي مُنْقَلَبًا رَاجِحًا
(رَاجِحًا) مُفْلِحًا مُنْجِحًا مُسْتَجَابًا بِقَضَائِ جَمِيعِ حَوَائِجِي (الْحَوَائِجِ)

و از این سفر زیارت به زیان و حرمان باز نگردم بلکه از آن درگاه کرم با فضیلت و رستگاری و فیروزی و اجابت دعاها و برآورده شدن تمام حاجات باز گردم

وَتَشَفَّعَا لِي إِلَى اللَّهِ انْقَلَبْتُ عَلَى مَا شَاءَ اللَّهُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا
بِاللَّهِ

و با شفاعت به درگاه حق برگردم بر آنچه خدا مشیتش قرار گرفته و هیچ قدرت و نیرویی الا به حول و قوه خدا نخواهد بود

مُفَوِّضًا أَمْرِي إِلَى اللَّهِ مُلْجِئًا ظَهْرِي إِلَى اللَّهِ مُتَوَكِّلًا عَلَى اللَّهِ

کارم را به خدا تفویض می‌کنم و در پناه حق و یاری او با توکل بر خدا

وَ أَقُولُ حَسْبِيَ اللَّهُ وَ كَفَى سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ دَعَا لَيْسَ لِي وَرَاءَ اللَّهِ وَ
وَرَاءَكُمْ يَا سَادَتِي مُنْتَهَى

پیوسته خواهم گفت که خدا مرا بس و کافی است که خدا هر که او را به دعا بخواند می‌شنود و مرا جز درگاه و درگاه شما بزرگانم که اولیاء خدايید دری دیگر نیست

مَا شَاءَ رَبِّي كَانَ وَ مَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

آنچه پروردگرم خواسته وجود یابد و آنچه نخواستہ وجود نخواهد یافت و
هیچ حول و قوه ای جز به خدا وجود ندارد

أَسْتَوْدِعُكُمْ اللَّهَ وَ لَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي إِلَيْكُمَْا

من شما دو بزرگوار را اینک وداع می گویم و خدا این زیارت را آخرین
عهدم به زیارت شما قرار ندهد

انصرفتُ يَا سَيِّدِي يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ مَوْلَايَ وَ أَنْتَ (أُبْتُ) يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا
سَيِّدِي

من بازگشتم ای آقای من ای امیر المؤمنین و ای آقای من ای ابا عبد
الله

(وَ) سَلَامِي عَلَيْكُمَْا مُتَّصِلٌ مَا اتَّصَلَ اللَّيْلُ وَ النَّهَارُ وَاصِلٌ ذَلِكَ إِلَيْكُمَْا غَيْرُ
(غَيْرِ) مَحْجُوبٍ عَنْكُمَْا سَلَامِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ

و سلام و تحیت مادام که شب و روز پیوسته به یکدیگرند بر شما باد و
همیشه این سلام به شما واصل شود و از شما پوشیده و محجوب
هیچگاه نباشد انشاء الله

وَ أَسْأَلُهُ بِحَقِّكُمَْا أَنْ يَشَاءَ ذَلِكَ وَ يَفْعَلَ فَإِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

و از خدا به حق شما دو بزرگوار مسئلت می کنم که این همیشه با
مشیت خدا و عنایت الهی انجام یابد که او البته خدای بزرگوار ستوده
صفات است

انقلبتُ يَا سَيِّدِي عَنْكُمَْا تَائِبًا حَامِدًا لِلَّهِ شَاكِرًا رَاجِيًا لِلْإِجَابَةِ غَيْرَ آيسٍ وَ
لَا قَانِطٍ

بازگشتم ای آقای من از زیارت شما در حالی که از هر گناه توبه کرده و به حمد و شکر و سپاس حق مشغولم و امیدوار اجابت دعاهایم هستم و ابداً مایوس از لطف خدا نیستم

أَيُّبًا عَائِدًا رَاجِعًا إِلَى زِيَارَتِكُمَا غَيْرَ رَاجِبٍ عَنكُمَا وَ لَا مِن (عَنْ) زِيَارَتِكُمَا

که باز مکرر رجوع به درگاه شما و بازگشت به زیارت قبور مطهر شما کنم و هیچ از شما و زیارت قبور مطهرتان سیر نشوم

بَلْ رَاجِعٌ عَائِدٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

بلکه مکرر باز بیایم انشاء الله و البته هیچ حول و قوه ای جز به خواست خدا نخواهد بود

يَا سَادَتِي رَغِبْتُ إِلَيْكُمَا وَ إِلَى زِيَارَتِكُمَا بَعْدَ أَنْ زَهَدَ فِيكُمَا وَ فِي زِيَارَتِكُمَا
أَهْلُ الدُّنْيَا

ای بزرگان من به زیارت شما مشتاق و مایل بودم بعد از آنکه اهل دنیا را دیدم به شما و زیارت شما بی میل و رغبت بودند

فَلَا خَيْبَنِي اللَّهُ مَا (مِمَّا) رَجَوْتُ وَ مَا أَمَلْتُ فِي زِيَارَتِكُمَا إِنَّهُ قَرِيبٌ مُجِيبٌ

پس خدا مرا از امید و آرزویی که دارم محروم نگرداند و هم از زیارت شما محروم نسازد که او به ما نزدیک است و اجابت کننده دعا است.